

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Eu, Domnul, Mă vestesc la porți cu zi de praznic slăvit și intru în carte ca să grăiesc și să încep cuvântul cu slavă și bucurie și să vă spun celor adunați aici sub cort: Pace vouă! Tot la fel le spun și puterilor cerești, celor nouă ceruri le spun și lor: Pace vouă, aici cu Mine în grădinile Mele de azi cu poporul cuvântului Meu, deasupra căruia stăm în chip nevăzut, căci va fi să deslușim taina celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și să înfierbântăm dorul de veșnicie în inimi și tângire tot mai multă după slava celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, după locașurile cerești cu care Mă țin după om, după voi, căci omul nu are trezire cu dor, nu știe câtă pregătire face Dumnezeu în cele nevăzute ale Sale pentru cei ce Îl iubesc și Îl doresc de pe pământ, și iată sărbătoarea cea așteptată să vină și să aducă bucurie și trăiri sfinte și să se suie apoi la Noi mângâiere, căci puterile cerești au slavă mare și necunoscută ea între cer și pământ de către oameni!

E slavă mare în văzduhul de aici, mama Mea, și e sărbătoare dulce pentru tine în ziua aceasta, și așezăm în carte taine deslușite, o, că nu pricepe mintea omenească mângâierea pregătită în locașurile nevăzute ale Domnului, și cu care Noi îi așteptăm pe cei care Ne iubesc, pe cei mai mici ca să deschidă ei tainele celor de sus, nevăzutele facerii lui Dumnezeu, mamă.

O, binecuvântată să fie masa de aici a sărbătorii tale și tot ce lucrăm spre mărturie acum și bucuria inimilor celor adunați sub cort în ziua ta de slavă, mama Mea!

Intrăm tainic sub cort, căci s-a întins în grădină cortul de sărbătoare și Ne așezăm în taină dimpreună cu puterile cele cerești, care au nume date de Dumnezeu și lucrări împărțite, ca să Mă pot purta pe nori după cum este scris, o, fiilor, și să vin să împlinesc, căci scris este: «*El vine cu norii, El are norii suire și coborâre*». Sunt la voi cu norii, vin cu norii când vin, cu cele nouă ceruri, care sunt puterile cerești, și numele lor sunt mari și se numesc: scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, arhanghelii, îngerii, heruvimii și serafimii. Toate sunt nevăzutele facerii lui Dumnezeu și sunt din vecii, sunt fără de început ca și Dumnezeu. Mai înainte de facerea cea nevăzută ele sunt, ele erau, iar cu ele era și este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Am grăit apoi cu Tatăl să facem văzutele, ca apoi să-l facem pe om și ca să aibă omul ce să vadă. Am făcut cerul și pământul, așa cum este scris cum le-am făcut, și l-am făcut apoi pe om și a văzut el facerea cea văzută și nu știa el tainele lui Dumnezeu și ale facerii lui Dumnezeu, iar dacă Domnul i-a dăruit lui facerea aceasta, omul s-a semețit până deasupra Făcătorului său, Căruia I se cuvenea recunoștință din partea omului.

O, fiilor, tot așa a fost apoi tot omul între pământ și cer, tot la fel s-a semețit, și nicidecum n-a tresărit față în față cu această minune: cerul și pământul, cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, și care sunt tot ale lui Dumnezeu și ca să-L recunoască omul pe Făcătorul lor apoi.

Toate văzutele facerii le-a zidit Dumnezeu pentru om ca să-l am al Meu pe el și ca să stau la cârma vieții lui, a pașilor lui, a simțirii lui, a iubirii lui. O, M-a părăsit de tot omul, el și femeia sa, zidită și ea de Dumnezeu. Sunt peste șapte mii de ani de atunci, de când Mă doare ne iubirea omului și a urmașilor lui până azi. O, iată de ce trebuie să intre omul la făcut! Omul s-a semețit, s-a stricat, a căzut, a murit, și trebuie făcut din nou, din cer lucrat, și să fie el apoi din nou cu Dumnezeu.

O, omule, tu nu înțelegi cine ești, de ce ești, de unde ești. Tu ești făcut de Dumnezeu, ești facerea lui Dumnezeu. O, n-ai ascultat de Făcătorul tău și te-ai ales cu duhul trufiei împotriva lui Dumnezeu.

O, fiilor adunați la masa Mea de cuvânt, nu știe omul cum să se poarte înaintea Făcătorului său. El nu mai stă legat cu Dumnezeu și stă liber de Mine și-și face voile lui, și iată, nerecunoștința și nesupunerea și neascultarea l-au scos de la Mine. Am martori veșnici puterile cerești, cerurile lui Dumnezeu, facerea cea nevăzută a Domnului. Omul și-a părăsit Tatăl, și-a părăsit Făcătorul și și-a luat libertatea, și așa umblă înaintea puterilor cerești, cu care Eu, Domnul, Mă port între cer și pământ.

Iată, omule, din pricina lepădării tale de Dumnezeu Făcătorul tu n-ai avut parte să știi și să vezi cerurile Domnului. Nici măcar nu vrei să-ți repari greșeala pentru care a căzut ceata cea dintâi a îngerilor care te slujeau, ceata lui Lucifer, din care s-a înființat apoi satana, potrivnicul lui Dumnezeu, și din zece cete au rămas nouă, și tu nu te temi de Dumnezeu și faci pe mai departe despărțire între tine și El, iar nevăzutele mărturisesc aceasta.

Omul de pe pământ nu a avut parte să vadă și să știe despre nevăzutele lui Dumnezeu, nebiruite acestea și pline de slava care nu se suie la mintea omului trecător. Iată taină deslușită de Dumnezeu, căci până să fie cerul și pământul și toată facerea cea văzută a Domnului, erau nevăzutele, erau cerurile, erau locașurile cele tainice, și iată de ce omul nu vede pe Dumnezeu. O, cum să-L vadă dacă locașurile Lui sunt nevăzutele Lui, sunt cerurile cu care Se poartă, și nu se poate omul ascunde sau fugi de la fața Lui? La tot pasul ești văzut, omule. Zadarnic crezi că te poți ascunde. Ori de câte ori a vorbit Dumnezeu cu omul ca să-Și lase cuvântul pe pământ, El a stat în nor, așa cum a stat pe calea lui Israel în vremea mersului lui prin pustie spre Canaan.

Sunt în mijlocul puterilor cerești între cer și pământ și sunt aproape în toată vremea și nimeni nu se poate piti de Dumnezeu, de locașurile slavei Lui, de puterile care slujesc pe Domnul de-a pururi, iar tu, omule, unde crezi că poți să te ascunzi? Eu sunt peste tot în toată clipa și de aceea te rog, lasă-te mic și stai sub scutul Meu și nu-ți mai fă voia pe furiș, că n-ai unde să te ascunzi de locașurile nevăzute ale lui Dumnezeu. O, nu te mai ascunde! Când am zidit văzutele am zidit mai întâi lumina lui Dumnezeu, și așa să înveți să fii și să lucrezi, căci lumina își are lucrarea ei din veci și până în veci, omule nerecunoscător Făcătorului cerului și al pământului și al tău apoi.

Iar voi, slujitori ai bisericii, am rugăminte să vă aplecați și să auziți pe Cel nevăzut, înconjurat de puterile cerești. Din nor tainic grăiesc vouă: Opriți-vă să săvârșiți asupra capetelor voastre răul care dați să-l puneți la cale ca să vă vindeți cu turmă cu tot, cu neam cu tot lupilor flămânzi de carne și de păcat și de lepădare de credință. Frica de Dumnezeu este frica de pedeapsă. Ieșiți cât mai e timp de sub acest turn Babel, ieșiți din amestecătură, ca să nu vă prindă sub el prăbușirea acestui turn semeț! Lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu se desfășoară cu repeziciune. Vedeți să nu se prăbușească și peste voi!

Nu mai este o singură masă de cină ca la începutul bisericii Mele, din care s-a tot desprins bucată cu bucată până azi, iar acum turnul Babel dă să-i pună capăt. Mulți se vor ridica din aceste dărâmături și vor intra în taina lui Dumnezeu cu lucrarea lor, iar pe voi, cei potrivnici, vă îndemn: să se împlinescă peste voi străpungerea inimii prin cuvântul Meu și să vă opriți de la această fărădelege, căci de o mie de ani tot lucrează omul lui antichrist dărâmare bisericii. O, n-a fost de ajuns, oare, dărâmarea câtă s-a lucrat până acum? Vreți să-i dați drept lui antichrist să-și pună pecetea lui peste voi? O, de ce, fiilor? Cu lacrimile tuturor celor din cer vă întreb: de ce dați să vindeți taina și casa lui Dumnezeu? De ce vă dați vânduți celor ce au ieșit acum o mie de ani din rânduiala părinților cei sfinți? Vă dați și voi acum cu ei? O, de ce dați să deschideți și să între urâciunea pustiirii peste taina și biserica lui Hristos? Întreit vă voi cere acest răspuns, față în față cu Mine, Cel nevăzut din pricina

cerurilor care Mă acoperă. Mi-am pus la prăsit un sâmburel, un popor păstrat aparte și stau cu glasul Meu deasupra lui ca atunci când grăiam lui Moise ca să spună el poporului său cuvântul trimis de Mine. O, de cine vă este teamă? Oare n-ar fi să vă temeți de Dumnezeu, și nu de oamenii cei atât de pierduți de pe calea vieții?

O, turmă pribeagă, păstorii tăi se dau cu lupii care culcă jos turma și o supun sub talpa lui antichrist, păstorul lupilor, care trage la el păstori ai turmei creștine. Treziți-vă, voi, creștini ai turmei Mele! Nu mai e de dormit. Vă iau prin somn, pe neașteptate vă iau lupii de sub mâna lui Dumnezeu. Privegheați și iar privegheați prin unire și credință sfântă, că Eu, Domnul, vă sprijin dacă stăruiti spre Mine pentru ajutor, că iată, păstorii din biserici fac numai ce vor ei, ei, și lupii pândași ca să-Mi culce munca la pământ.

Să se oprească trădarea! Să se depărteze laba lupească din calea bisericii lui Hristos, cea din strămoși moștenită până azi pe vatra neamului român! Să se înfricoșeze trădătorii și vânzătorii și să se depărteze puterea minciunii și cei ce o lucrează pe ea! România creștin-ortodoxă să fie pildă de biserică apostolică și să rămână ea așa! Amin.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, e vremea lepădării de credință. Treceți din trup în duh ca să știți de la Duhul lucrarea cea sfântă a bisericii care rămâne! Bucurați-vă și veseliți-vă ca unii care aveți pe Dumnezeu în voi și cu voi! Fața posomorâtă nu este pentru creștini, ci pentru cei fricoși și ascunși în ei înșiși, căci aceștia se tem și se tulbură, dar scris este că frica stă alături cu pedeapsa, și asta le este soarta celor fricoși și încruntați. Este scris în Scripturi semnul binelui și semnul răului. Când faci bine fața îți este senină și veselă, dar când faci răul bate la ușă păcatul, dar tu biruește-l. Iată, fața posomorâtă ascunde sub ea păcat și frică, și vine frica din pricina păcatului. Așadar, biruiți răul, fiilor, și nu-l lucrați, și nu-l adăpostiți în voi, și veți fi curați și veseli și veți arăta că Domnul are stat în voi și că arătați bucuria aceasta în lături, căci fața posomorâtă nu este pentru creștini.

Și încă, mama Mea Fecioara în ziua ei de serbare așează ea peste voi cuvântul ei, și iată, mama Mea, cu bucurie să-i dăruiești pe ei, căci ești cu Mine în locașurile cerești și ai grijă de țara Mea, de România Mea, și mai ales de poporul cuvântului Meu, mamă.

— *M-a așezat Fiul meu Iisus să vă grăiesc vouă în ziua mea de praznic sfânt. Vă prind în brațe și iată ce vă îndemn pe voi, fii și fiice ai slavei Cuvântului Hristos:*

Iubiți și iar iubiți și îndrăgiți haina de creștin, haină fără plăceri pământești. Haina de creștin vă aduce slavă, vă ferește de ispite, de fiii lumii și se apleacă ei înaintea voastră dacă cinstiți și iubiți haina de creștin. Ea vă arată pe voi ai Cui sunteți și pe Cine iubiți și cinstiți și mărturișiți lor. Dacă vă este rușine așa, dacă dați să vă faceți singuri socoteala pentru felul cum vă îmbrăcați și cum vă purtați la arătare, iată, se ivesc semnele de răceală de Dumnezeu pic cu pic, și pe neașteptate puteți pierde calea și paza cea de sus pentru voi. Unii din voi dau să semene cu fiii lumii în multe: în purtare, în îmbrăcăminte, în obiceiuri ca ale lumii, în pierderea vremii mântuirii, în necumințenie, în lipsă de smerenie și de sfială sfântă, iar Domnul vă părăsește și nu mai este pentru voi dacă voi nu sunteți pentru El cu tot dragul inimii și al purtării. Dacă voi vă stingeți iubirea și credincioșia, și mai ales frica de Dumnezeu, frica de pedeapsă, o, nu mai poate Domnul să vă vegheze ca să nu cădeți în dureri fel de fel.

Este și port creștinesc, este și port călugăresc, iar portul creștinesc este luat acum de lume ca modă nouă, și seamănă lumea cu creștinii și creștinii cu lumea, seamănă după port, iar Domnul v-a învățat pe voi să vă călugăriți viața, dar și după port, așa după cum eu m-am purtat ca mamă a lui Dumnezeu, și așa cum a învățat Domnul pe poporul cuvântului Său să se poarte și să se arate lumii ca fii ai lui Dumnezeu, și vă îndemn să cereți deslușire pentru aceasta ce vă spun, căci voi trebuie să arătați că sunteți creștini după port și că iubiți smerenia și pe Domnul, o, fiilor.

Și iarăși un îndemn vă dau: Curățiți-vă tot timpul sufletul de cele care nu sunt de la Dumnezeu, căci ca să fii creștin trebuie curățire tot timpul, trebuie iertarea păcatelor și trebuie sârguință multă pentru pregătirea vieții veșnice și sprijin mult pentru această pregătire. Mereu spunea Domnul poporului Său de azi: «Treceți din trup în duh!». Iată, lăsați-vă trupul mai deoparte de cele trebuincioase lui, o, că prea multă vreme îi dați trupului, și vă pierdeți cu el aproape toată vremea cea pentru viața cea de sus! Strângeți-vă sus, ca să nu plângeți depărtați de slava cea de sus a Domnului atunci! Cu multă sfială mă aplec și vă îndemn, căci voi sunteți copiii lui Hristos, Fiul meu, și aveți slavă multă peste voi pentru aceasta. Așadar, să luăm bucurie unii de la alții, să luăm puteri sfinte, iar azi veseliți-vă, că iată, Domnul e cu voi cu cele nouă ceruri ale nevăzutelor Lui, pe care El le va tot desluși spre rușinea celor necredincioși, iar vouă vă vor fi descoperite tot mai mult, și slavă Fiului meu Care vă iubește și vă crește fiindcă sunteți ai Lui!

Iar Tu, Fiule Iisus, așează-Ți cuvântul Tău acum și dă-le putere de împlinire, căci azi a lucrat duhul învățaturii pentru sfinți, și tot mai deslușit vei grăi lor pe cele ale slavei nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, și slava Ta cu ei va străluci în taină până va veni la vedere slava Ta cu ei, și slava lor cu Tine și lângă Tine, o, Fiule scump.

— Trebuie cu grabă, mama Mea, să lucrăm, căci întunericul lumii tot cu grabă se întinde, dar Eu sunt cu ei în lume și sunt lumina lumii și am cuvântul cu care Mă port și prin care pot.

Și acum vă spun vouă, celor adunați sub cort: Pace vouă! Împlinirea cuvântului Meu să vă fie vouă lucrarea cea de zi cu zi, dar nu vă fie rușine cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, voi străluci cu voi, și voi veți străluci cu Mine, veți străluci curând, curând, iar această strălucire va face lumină, va face credință în mulți, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-08-2023